

het zaligende bloed van Christus, doet zien dat, terwijl de moordenaar alleen zijn handen uiterlijk kon schoonwassen, hij nu innerlijk is gereinigd.

En ook in de verdere regels vinden we steeds deze Dullaart-karakteristiek. De moordenaar, "die vooral op 't donker was gesteld", ziet nu met dankbaarheid het genadelicht opgaan en dat licht wordt helderder, naarmate het licht van zijn oogen verdonkerd wordt: de kruinacht, die bij den Booswicht paste, wordt een dag van zaligheid nu hij een Boetvaardige is geworden; hij die dood was, toen hij leefde in zijn zonden, zal leven, nu hij van zonde verlost sterft.

Zulk een steeds doorvoeren van tegenstellingen, eigen aan geheel den 17e eeuwse dichttrant, moge voor modern gevoel iets opzettelijks hebben, de bedoeling van den dichter wordt er ongemeen door versterkt en de levendigheid van het vers wordt er door verhoogd. Maar vooral — en dat is het, waarom ik dit vers onzen lezers heb voorgelegd — heel scherp wordt hier gegraveerd het beeld van dien moordenaar, die een bloedschuldige en doemwaardige was, maar die in het geloof aan en door de genade van Christus van zijn schuld wordt gereinigd en als boetvaardige in zijn sterven het leven beërft.

Zoo goed als in het vorige vers toont hier de dichter ten volle het wezen en de kracht van Christus' lijden te begrijpen, maar ook zien we hem weer als den mystieken vrome, die in eigen ziel de betekenis gevoelt van wat daar op den kruisheuvel is geschied.

En zoo is deze 17e eeuwse passie-poëzie ook nog ten volle van waarde voor dezen tijd en voor den mensch van dezen tijd, die in deze lijdensweken, "met ootmoedigheid" den spot in Herodes' wachthuis heeft aanschouwd en op den Goeden Vrijdag getuige was van de verlossende genade, die tot den moordenaar uitging.

C. T.

¹⁾ De verregel, die naar mijn meening aldus moet worden verklaard, gezien het karakter van tegenstelling dat ligt opgesloten in moorderschap en schaduw naast geloof en genadelicht, wordt ook wel anders geïnterpreteerd: schaduwen worden dan betrokken op de instellingen en wetten van het Oude Testament als de symbolen van den Christus die komen zou, en waaraan de Jood was verbonden.

ZENDING EN EVANGELISATIE.

Gandhi.

„Op een oogenblik, dat de kranten dagelijks berichten over de houding van Gandhi in het conflict tusschen de leiders van het Britsch-Indische volk en de Engelsche regeering, en de toekomst van miljoenen Hindoes en Mohammedanen mee van hem afhangt, verschijnt onze Biografie, welke van de nieuwste bronnen gebruik gemaakt heeft en die alle gegevens bevat, welke het mogelijk maken de steeds veranderende situatie in Indië te overzien en te verstaan.”

Met deze woorden leidt de zendingsboekhandel de aankondiging in van een werkje van de hand van dr. H. C. van Beusekom, onder den titel van „Gandhi en zijn betekenis voor de toekomst van Britsch-Indië”.

Inderdaad is dit boekje van ruim 90 bladzijden zeer oriënterend, en het doet ons den grooten Mahatma kennen in zijn kracht en zijn zwakte. Opmerkelijk is, dat, hoewel Gandhi allerminst een Christen is, en met het zendingswerk ook niets heeft uit te staan, in de zendingsboeken toch over hem gehandeld wordt.

Wij noemen hier Hans Anstein, die in zijn boek: „Rund um die Welt in zwanzig Monaten”, waarin hij zijn bezoeken aan de zendingsposten allerwege beschrijft, ook melding maakt van een kort bezoek aan Gandhi. Hij mocht slechts drie minuten blijven, daar Gandhi juist een lange periode van vasten had beëindigd, en dus uitermate verzwakt was. Hij zegt, dat de Mahatma niet „mooi” is in den zin, als wij van een „mooie man” spreken; maar de innerlijke schoonheid van een verheven geest treedt des te sterker in de onregelmatige trekken naar buiten.

Gandhi is geen Christen; dus ook geen zendingspersoonlijkheid. Hij is een Hindoe, en beweegt zich op politiek gebied. Heel zijn streven is er op gericht, voor zijn volk vrijmaking van de Engelsche onderwerping te verkrijgen.

Dat nu zendingsboeken zich toch met hem bezighouden, ligt voor de hand.

Allereerst is de nationalistische beweging van Gandhi van buitengewoon belang voor de zending. Ook de prediking van het Evangelie verheft een volk; leert het zelfstandigheid, en brengt innerlijke krachten tot ontwikkeling en in beweging. Al drijft de zending volstrekt geen politiek, toch werkt zij zijdelings zeer zeker op de politieke kwesties in.

En zal nu de arbeid van Gandhi resultaat hebben? En zal het gevaar denkbeeldig blijken, dat Gandhi's streven de hartstochten ontketent, en er in plaats van vrijheid van volksbestaan, veeleer zal komen slavernij onder het juk van enkele bolsje-

wieke geweldenaars? De zending kan waarlijk tegenover de beantwoording van deze en dergelijke vragen niet onverschillig zijn.

Bovendien, Gandhi staat niet vijandig tegenover het Christendom. Hij is Hindoe, uiterlijk en innerlijk. Dr. van Beusekom stelt dit heel duidelijk in het licht; dat blijkt o.a. uit zijn aanvaarding van de Ahimsa.

Wij lezen op bl. 39: „De godsdienst van Gandhi is die van zijn volk, het Hindoeïsme. Maar hij aarzelt niet, om ook den Bijbel en den Koran voor Godsopenbaringen te houden, evenzeer als de heilige geschriften der Hindoes. De openbaring Gods is voor hem niet het uitsluitend eigendom van een bepaalde natie, of van een bepaalden stam. „Ik beschouw het Christendom en den Islam als volledig en in overeenstemming met mijn godsdienst. De mijne geeft mij alleen volkomen bevrediging. Hij bevat alles, wat ik voor mijn wasdom nodig heb. Hij leert mij, dat ik niet daarom bidden moet, dat de anderen hetzelfde zullen gelooven als ik, maar dat zij in hun eigen godsdienst tot volle rijpheid mogen groeien. Mijn voortdurend gebed is dan ook voor ieder Christen, zoowel als voor een Mohammedaan, dat zij betere Christenen of Mohammedanen mogen worden.”

De bekende Amerikaanse zendeling dr. Stanley Jones, schrijver van de boeken: Christus langs den Indischen heirweg, enz., had indertijd een onderhoud met Gandhi, en vroeg hem, wat er wel moest gebeuren, zou het Christendom niet langer als een vreemde beweging in Indië aanwezig zijn. En toen gaf hij na eenig nadenken dit antwoord: „In de eerste plaats moeten de zendingen nog meer Jezusgelijk leven. Daarna, zet uw religie in daden om, zonder het Evangelie te veranderen en te verzwaken, en laat altijd de liefde werken als de drijfkracht van het Evangelie in den zin van het 13e hoofdstuk van den eersten Corinthierbrief; en ten slotte, tracht de niet-Christelijke religies nog beter te verstaan; streeft ernaar het goede, dat er in is, te vinden, en uw Evangelieprediking daaraan te verbinden.”

En ten derde is hij voor de zending van betekenis, omdat hij in zijn leer (als wij dit woord mogen gebruiken), aan het Evangelie niet voorbijgaat; hij beroept zich gaarne op Jezus, en wij zullen zijn streven, hoewel dit politiek is, toch alleen kunnen verstaan, zoo wij hem zien werken met een woord uit de Bergrede.

Zijn politiek program vinden wij in Mattheus 5:39 „Ik zeg u, dat gij den booze niet wederstaat”. En hij heeft zelf verklaard, dat in dit woord de sleutel voor de verklaring van al zijn doen en laten is te vinden.

Op drieërlei wijze toch kan men zich, volgens Gandhi, tegenover het kwade plaatsen.

Allereerst is er het „oog om oog, tand om tand, strijd om strijd”, enz. Dat wil Christus niet, volgens het woord uit Mattheus 5.

Voorts kan men tegenover het kwade niets doen, en dus met de handen in den schoot het aanschouwen en laten werken. Dat kan Christus natuurlijk ook niet willen.

Ten slotte is er een weg, dien Christus ook heeft ingeslagen: de bestrijding van het booze met geestelijke middelen van binnen uit.

Deze houding is de ware, blijktens het voorbeeld uit Jezus' leven, die den dienstknecht van Annas niet terugsliep, maar wel vroeg: „waarom slaat gij mij?” Hij liet dus niet het kwade maar voortwoekeren; Hij bestreed het; doch Hij bestreed het niet met geweld, doch met de vraag, die zich richtte tot de consciëntie.

Zoo moeten ook wij doen, leert Gandhi. Wij moeten hen, die kwaad doen, in het geweten raken. Dit past hij ook toe in de politiek.

Echter, dat wil niet zeggen, dat de Indiërs het bij woorden moeten laten.

Bij het woord moet de daad komen.

En dan natuurlijk niet een daad van geweld tegenover de gewelddadende tegenstanders, maar geweldloze, onbloedige daden, b.v. het niet opvolgen van wetten, die men veranderd wil hebben. Dit kan groot lijden ten gevolge hebben, zelfs gevangenis en dood; doch dat moet men ervoor over hebben.

Dat dit geen grootspraak is, heeft het leven van Gandhi bewezen. Ook mede daardoor is zijn zedelijk overwicht over zijn volk zoo groot.

Dr. van Beusekom schrijft over dit deel van Gandhi's werkprogram schoone bladzijden, b.v. in hoofdstuk IV „In den strijd om Swaraj”.

Gandhi zoekt naar vereeniging tusschen Hindoes en Mohammedanen. Zal er toch iets terecht komen van het geweldloos verzet tegen de Engelsche regeering, dan moet de strijdlijn tusschen de hoofdreligies worden begraven; slechts eendracht maakt ook hier macht. Dit is bij Gandhi een politiek werk.

Daaruit vloeit weer een derde punt voort. In Indië is de klasse der kastenloozen, uitgeworpen door allen en een iegelijk. Als echter Indië los wil zijn van de onderdrukking der Engelschen, dan mag men zelf geen onderdrukkers wezen; aan de kastenloozen moet men dus ook rechten geven. En ook hier heeft Gandhi het voorbeeld gegeven en de daad bij het woord gevoegd, daar hij een klein meisje van de meest verachte klasse der kastenloozen bij zich in huis nam.

Nog een vierde punt heeft hij op zijn politiek program gezet: afschaffing van allen fabrieksarbeid, en alle grootbedrijf, dat met machines werkt en daartegenover wederinvoering van de huisindustrie, met name van het spinnewiel.

Hans Anstein noemt dit laatste een utopie. Ook dr. van Beusekom wijst op de noodzakelijkheid van mislukking. En dit is ook duidelijk; zelfs een Gandhi zet de historie niet terug.

Of daarom heel het streven van Gandhi moet mislukken?

Dr. van Beusekom beantwoordt deze vraag in een afzonderlijk hoofdstuk bevestigend. Zijn acties zijn vroeger vastgelopen, en dat zal nu weer geschieden.

Dit wil echter niet zeggen, dat zijn optreden zonder betekenis is.

Afgezien van het feit, dat zijn propaganda voor het geweldloze verzet, juist tot geweld op den duur zal moeten voeren, heeft zijn optreden ook goede gevolgen. Het gevoel van saamhoorigheid is sterker geworden tusschen de Indiërs. Hij heeft een belangrijke bijdrage gegeven aan de vernieuwing en omzetting van den geest der Indiërs.

En vooral, hij heeft den naam van Christus en het Evangelie op de lippen van allen gebracht.

Dat echter ook hierin een groot gevaar schuilt, heeft o.i. dr. van Beusekom niet genoegzaam laten uitkomen. Gandhi heeft Christus niet geëerd als Heiland en Zaligmaker; en zoo heeft de massa des volks Christus leeren kennen van een bepaalde, d.i. van een ethische zijde, en niet als Middelaar en Godslam.

Wij onderschrijven het woord van dr. van Beusekom, dat, naar wij vreezen, bewaarheid zal worden: „Gandhi is bijna tot Christus gekomen; maar dit wil zeggen, dat wij niet moeten verwachten, dat hij ooit geheel zal komen. Hij blijft een Hindoe, die wel een diepen indruk heeft gekregen van de zedelijke grootheid van Jezus Christus, maar die er nooit toe komen zal, om zijn streven naar zelfverlossing op te geven en de verlossing in Jezus Christus als een daad Gods te aanvaarden.

Gandhi is een wegwijzer, die de aandacht van velen gevestigd heeft op Jezus Christus, maar die niet zichzelf wil verliezen om achter Jezus te gaan.”

Wij willen gaarne de aandacht vestigen op dit keurig uitgegeven boekje van dr. van Beusekom bij den Zendingsboekhandel te Den Haag; de prijs, f1.40, is niet te hoog; de 5 platen in dubbeltoon inkt zijn schitterend.

J. D. W.

PERSSCHOUW

Een herinnering aan wijlen ds. Sikkell.

In de „Kerkb. v. d. Geref. Kerk van Amsterdam-Zuid” schrijft ds. C. J. Sikkell over de kwestie van de uitbreiding der belijdenis. Hij komt op tegen de bewering, dat de idee van den uitbouw der confessie opgekomen zou zijn in een „roes”, en geeft ten bewijze een herinnering uit het leven en werken van zijn vader. We lezen:

In de voorgaande jaren was er meermalen een roepstem om belijdenisherziening gehoord, waarin soms bijtonen klonken, die in een Gereformeerde keel niet pasten. Daarover was mijn vader en velen met hem met zorg vervuld. Een reeds ter classicale vergadering ingediend voorstel maakte daartegenover naar zijn meening niet scherp genoeg front. Het greep niet aanstonds — de uitdrukking is van mijn vader — naar de adders, die kropen onder het Gereformeerde gras.

Intusschen, mijn vader was ziek. Hij werd gekweld door een zoogenaamde „negenoo”, die hem veel pijn veroorzaakte en langen tijd eerst aan zijn bed en later aan zijn kamer bond. Dat dit met zijn eigenlijke kwaal wel in verband stond en dat hij, na wat de laatste jaren was doorworsteld, niet lang meer zou hebben te leven, stond voor hem subjectief vast.

In die dagen was ik voortdurend om hem heen en was ten deele zijn verpleger. Eens liet ik de B. van Schelven in en bracht hem aan mijn vaders bed. Toen deze weg was, lag er een glans in zijn oogen en hij riep mij, dat ik nu eens luisteren moest. „Ik heb met van Schelven gesproken”, zei hij, „en we zijn het eens”. „Ik heb tegen hem gezegd: van Schelven, jij bent er nou nog en ik ben er ook nog”. (Er werden nog andere namen tusschen genoemd, die ik nu maar weglant). „Misschien kan het nu nog. De Remonstranten hebben ook telkens om herziening van de belijdenis geroepen en onze vaders hebben gezegd: 'Is goed, we zullen haar uitbreiden, maar tegen u'. Daaraan had zich toen overleg aangesloten, dat er toe leidde, dat mijn vader het voorstel zou formuleren en dat het zou bevatten de punten, die er later ook werkelijk in genoemd werden.

Op de eerste kerkeraadsvergadering, die hij, eigenlijk te vroeg met het oog op zijn gezondheid, ging bezoeken werd het ingediend en met algemeene stemmen aangenomen. Dankbaar was mijn vader en lachend zei hij: „Ze dachten, dat ik eens kwam kijken”.

Dat mijn persoonlijke herinneringen aan die van anderen aansluiten, bewijst hetgeen Dr. J. C. de Moor in het „Noord-Hollandsch Kerkblad” van 20 Aug. 1920 schreef in een „In Memoriam”:

„Hem bewoog zeer de reformatorische drang in onze kerken, uitkomende in de voorstellen tot uitbouw onzer belijdenis, die de a.s. Synode zal hebben te be-

Lazere v
die met
blad ont
FAMIL
ter plan

Luxe Bak
v.h. f
Noorder K
Z J
Het O
dus h
BROOD,

politiek
arbeid,
markt en
industrie,
ie. Ook
heid van
Gandhi
di moet
in een
ies zijn
eer ge-
ptreden
la voor
op den
en ook
origheid
ij heeft
vernieu-
rs.
atus en
ebracht.
schuilt,
m laten
erd als
massa
epaalde,
iddelaar
a Beuse-
zal wor-
n; maar
vachten,
Hindoe,
van de
naar die
aar zelf-
n Jezus
cht van
naar die
te gaan".
a op dit
ekom bij
le prijs,
beltoon-
D. W.

s Sikkel.
am-Zuid"
e uitbrei-
ring, dat
men zou
rinnering
lezen:

een roep-
rin soms
keel niet
met hem
rgadering
naar zijn
niet aan-
r — maar
urde gras.
d gekweld
veel pijn
ed en la-
eigenlijke
a wat de
meer zou
vast.

n heen en
s B. van
bed. Toen
gen en hij
k heb met
zijn het
helven, hij
er werden
nu maar
de Remon-
g van de
en gezegd:
tegen u".
dat er toe
ormuleeren
later ook

hij, eigen-
l, ging be-
ene stem-
der en la-
m kiken".
n die van
C. de Moor
20 Aug.
drang in
ot nitbouw
ben te be-

handelen. Hij was er zóó mee bezig, dat de ijver om mede te arbeiden hem kracht gaf om de gevolgen oener nog niet geheel geweken ongesteldheid te trotseeren en de vergadering der classis Amsterdam, die deze dingen zou behandelen, bij te wonen. Hoe had hij reeds te voren mij zijn vrees betuigd, dan nog niet voldoende hersteld te zullen zijn om die samenkomst te kunnen bezoeken! Maar de Heere gaf hem dezen wensch zijns harten. Ter vergadering kwam hij voor den dag met zijn, thans algemeen bekende en aanvaarde, voorstel. Hij verdedigde dit op meesterlijke wijze. Een genot om naar te luisteren. Heel de vergadering onder een diepen indruk. „Echt Sikkel", zeiden we tot elkaar. En hij won het pleit. Het was hem een vreugde, dat zijn gedachte verder goeden ingang bij de kerken vond. En we hadden zoo gehoopt, dat de Synode van Leeuwarden hem benoemd zou hebben als een der Deputaten voor het formuleeren der in 1923 te behandelen concepten. Wie had er als hij een kijk op deze dingen! Wie was er eenzijdig zou trouw aan de oude waarheid, anderzijds zoo gevoelend de nooden van dezen tijd! Wie kon in zoo gezelfden, waardigen, breedten stijl de dingen zeggen als hij...

God nam hem weg! We zullen het zonder hem moeten doen. Maar hij heeft, behalve op velerlei andere wijze, hier een zaad gestrooid, dat moge ontkiemen en honderdvoud vrucht dragen, alhoewel de zaaier zelf niet meer dat zal zien en den groei van dit gewas zal bevorderen".

Ik ben blij, dat de zoon deze herinnering aan zijn vader heeft gegeven. Allereerst omdat diens naam wel eens is misbruikt door sommigen, die hij hier de „adders onder het gras" noemde. Voorts, omdat ik geloof, dat enkelen, die Sikkel lief gehad hebben, een opscherping in die liefde heel hard nodig hebben, teneinde geen „vergetend gers" (gras) te laten groeien, daar, waar Sikkel riep: pas op, hier is gevaar! Ja zeker, ik bedoel alweer den Calvinistenbond, en ik weet wel, dat ik eriant vervelend ben.

Over den Calvinistenbond.

Ds v. Lummel schrijft in de „Kb. v. d. cl. Brielle":

Wij bedoelen ons opschrift niet in den zin, waarin het gewoonlijk gebruikt wordt.

Wij willen niet wijzen op een wereld-verschijnsel, waaraan men het eerst denkt, als er van de „teekenen der tijden" wordt gesproken.

Wij hebben het oog op ons kleine Vaderland.

Op ons kerkelijk en politiek leven.

Op dat terrein achten wij het optreden van den „Bond van Gereformeerden (Calvinisten) in Nederland" een teeken des tijds.

En wij voegen er bij — een teeken des tijds, dat niet onverwachts komt; maar dat, wie kerkelijk en politiek eenigszins meeleeft, kon zien aankomen.

Even later:

Tegen dat doel en tegen dien grondslag zal wel geen Gereformeerde bezwaar hebben.

Een andere vraag is echter, of er genoegzame zekerheid is, dat men niet na aat dien grondslag bouwen gaat.

Prof. Hepp zegt in „De Reformatie":

Men kan dat gerust aan den Bond overlaten!

En hij vraagt vertrouwen voor de professoren van de V. U., die in dat Bestuur zitten.

De vraag is maar — niet of wij dat vertrouwen willen schenken; maar of wij het mogen schenken.

De Belijdenis is van de Kerk.

En of iemand zich aan die Belijdenis houdt of niet, moet de Kerk uitmaken.

Al was daar een vergadering van hoogleeraren van de V. U. — en aan de Theol. School — die wij allen vertrouwen; ook om hunne houding in de zaak Geelkerken — dan nog konden wij aan hen niet overlaten de beslissing over het al of niet in overeenstemming zijn van iemands belijdenis en wandel met de Belijdenisschriften.

Dat maken de Kerken, in Synode vergaderd, uit.

Prof. Hepp kan wel zeggen, dat wij „niet kerkistisch, maar Confessioneel" moeten zijn; hij kan beweren, dat naar zijne overtuiging „de geopperde bezwaren niet anders zijn dan een gevolg van gezichts-beneveling".

Daarmede is de zaak niet uit.

Integendeel: ook dit gebeuren is een vrucht van den tijd, waarin wij leven.

Een teeken, waaraan wij onzen tijdgeest herkennen.

Wij bidden van God, dat er in onze menschen een andere geest zal blijken te zijn, opdat wij ook andere teekenen des tijds mogen zien.

K. S.

BOEKBESTPREKING

Ds J. G. Feenstra, „Dogmatische Hoofdstukken". Korte behandeling van de Gereformeerde geloofswaarheden.

J. v. d. Wal — Bruinisse, z. j.

Ds Feenstra heeft hier het dictaat gepubliceerd, dat hij in Den Haag gaf op den cursus voor het examen Schoolraad, Christelijk Nationaal Schoolonderwijs en Gereformeerde Schoolverband.

In dit boekje van 54 blz. valt te prijzen de saamvatting van zeer veel materiaal in kort bestek. De auteur heeft op bewonderenswaardige wijze de stof geconcentreerd; en zijn overzicht heeft onder de korthed nimmer geleden. Het is één van de duidelijkste, die wij in dit genre ooit onder de oogen gekregen hebben. De waarde van dergelijke geschriften is deze, dat men in een kort bestek resultaat krijgt van langdurige, systematische studie. Zonder overbodige uitweidingen ontvangt de lezer een duidelijke omschrijving, indeeling en rangschikking, van de stof.

Niet alleen voor hen, die het examen, bovenbedoeld, willen afleggen, maar ook voor vele anderen, die op eenige wijze studie maken van de dogmatiek, ook voor catecheten en catechisanten, kan ik Ds Feenstra's werk ten zeerste aanbevelen. Bij een eventueel herdruk, dien ik den auteur van harte toewensch, zal hier en daar een kleine zetfout te verbeteren zijn. Maar het geheel is uitzonderlijk verzorgd, en munt uit door puntigheid en duidelijkheid.

K. S.

Dr C. Meuleman, „De nood van de ongehuwde moeder".

J. J. Romen & Zn. — Roermond, z. j.

Hier geeft de auteur twee redevoeringen, die hij gehouden heeft voor den Roomsche-Katholieken Radio-Omroep, via den Huizer-zender. De schrijver is directeur van de Roomsche-Katholieke Vereniging „Moederschapszorg" (Kweekschool voor vroedvrouwen te Heerlen). De titel commentariëert zelf reeds de bedoeling. De uitgave van dit geschrift geeft waardevolle opmerkingen over de verzorging van de ongehuwde moeder; en de schrijver is er in geslaagd, met handhaving van de leer van het zondige, dat de ongehuwde moeder heeft onteerd, de liefde toch aan te dringen, die Christus ons óók tegenover haar geleerd heeft.

K. S.

KERKNIEUWS

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:

Amersfoort (vac. F. A. den Boeft): B. A. Bos te Haarlemmermeer-Oost en S. J. Popma te Nieuwendam (A'dam-N.). Kampen (vac. wijlen J. J. Westerbeek v. Eerten): G. C. Berkouwer te Oudehorne en P. Molles te Gees. Rotterdam: G. O. Donner te Scheveningen en Y. v. d. Zee te Amsterdam-W.

Beroepen te:

Aalten (vac. A. Schouten): Th. Delleman te Giessen-Nieuw-kerk. Nieuw-Weerdinge: J. Wiepkema te Eibergen. Reitsum: M. Boekema, cand. te Aalsmeer. Schildwolde: B. Bouma te Dickschorn.

Aangenomen naar:

Nieuwlande (Hr.): J. C. Borgdorff, cand. te Oud-Beijerland.

Bedankt voor:

Estrum en Sleem: J. C. Borgdorff, cand. te Oud-Beijerland. Oost- en West-Souburg: S. J. Popma te Nieuwendam (Amsterdam-N.). Urk: R. J. v. d. Meulen te IJmuiden.

Intrede te:

Puttershoek: J. Snoek, Tekst Ex. 4:20b.

Ds D. Vrieling.

Ds D. Vrieling, em-pred. der Geref. Kerk te Schoonda, die sedert Maart 1927 bij de Geref. Kerk te Staphorst hulpdienst verricht, heeft wegens ziekte eervol ontslag gevraagd. Hij is voornemens zich weer te Haren te vestigen.

Ds J. H. Landwehr.

Ds J. H. Landwehr, emeritus-predikant der Geref. Kerk van Rotterdam, is van Voorburg verhuist naar Rotterdam-Delfshaven: Burgemeester Meineszlaan 52.

Candidaten tot den H. Dienst.

Cand. Chr. W. J. Teeuwen te Leiden, beroepen predikant bij de Geref. Kerk van IJmuiden-Oost, is door de Classis Haarlem peremptoir geëxamineerd en toegelaten tot den dienst des Woords en der Sacramenten. Zondag 4 Mei a.s. hoop hij bij genoemde Gemeente zijn introde te doen.

— Cand. H. B. Visser te Nijmegen, beroepen predikant te Noordwijk-Binnen, is door de Classis Leiden der Geref. Kerken peremptoir geëxamineerd en toegelaten tot den dienst des Woords en der Sacramenten.

Beroepbaar.

Cand. D. Warnink verzoekt mede te deelen, dat hij zich met ingang van 1 Juni a.s. beroepbaar stelt in de Geref. Kerken. Zijn adres is: Rustenburgerstr. 324, Amsterdam-Zuid.

P. Koster.

De heer P. Koster, oefenaar bij de Geref. Kerk van Valthermond (Dr.), hoopt in Juli a.s. zijn 50-jarig jubileum te vieren.

Kerkgebouwen.

Te Boekbergen is door den Kerkeraad der Geref. Kerk een Commissie benoemd om voorbereidingen te treffen voor den bouw van een nieuwe kerk, waarvoor de Gemeente reeds een aanzienlijk bedrag bijeengebracht heeft.

Synodale Vergaderingen.

De Particuliere Synode der Geref. Kerken in de provincie Utrecht is bepaald op Woensdag 11 Juni a.s. te Amersfoort. De Particuliere Synode der Geref. Kerken van Gelderland is bepaald op Woensdag 4 Juni a.s. te Arnhem.

Diaconie.

De 16e Diaconale Conferentie in de Classis Deventer der Geref. Kerken wordt 3 Mei a.s. te Almelo gehouden.

Gereformeerden in Oisterwijk.

Doordat in Oisterwijk zich enkele groote industrieën hebben gevestigd, zijn aldaar enkele Gereformeerde gezinnen komen wonen die kerkelijk behoeven tot het op meer dan 10 K.M. afstand gelegen Tilburg. Door dien grooten afstand, die het deze lidmaten (ongeveer 30 zielen) moeilijk maakt geregeld in Tilburg te Kerken, genoopt, heeft de Kerkeraad van Tilburg een der broeders, door de Kerk van Tilburg tot onderling gekozen, het recht gegeven, voor dezen kring aldaar des Zondags een preek te lezen. Bovendien ontving deze kringvergunning tweemaal per maand een predikant van elders uit te noodigen voor te gaan in den dienst des Woords. De Gereformeerden te Oisterwijk zullen de kosten hiervan zelve dragen, boven hun bijdrage aan de Kerk van Tilburg.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Beroepen te:

Broek onder Akkerwoude: J. Tolma te Zaamslag.

GEREF. GEMEENTEN.

Tweetal te:

Den Haag: A. de Blois te Dicksland en M. Hofman te Krahendijke.

Beroepen te:

Den Haag: A. de Blois te Dicksland. Meliskerke: A. v. Dijke te Nieuw-Beijerland.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Len Bommel en Hoornaar: W. Rijnburger te Polsbroek. Gemeemuden: W. Rijnburger te Polsbroek. Haulerwijk (toez.): G. Jansma, cand. hulpred. te Okkonbroek. 's Heerenhoek-Nieuworp (toez.): J. Koopmans te Elkerzee. Kampen (vac. P. J. Steenbeek): D. J. v. d. Graaf te Ede (G.). Klundert: P. C. de Groot te Zuilen (U.). Maarssen: B. N. B. Bouthoorn te Putten (G.). Nederhorst den Berg (toez.): M. E. v. d. Veen te Langweer. Spijk (Gr.): toez.: Dr. J. J. Woldendorp te Stedum. Steggerda: G. C. H. Bos te Roodeschool.

Aangenomen naar:

Garsthuizen: J. K. Lofvers, cand. te Wieringen. Joure (vac. Tj. Jonker): A. C. H. Vollenweider te Birdaard. Schiermonnikoog: G. K. Wierma, cand. te Den Haag. Wijkkel: O. Hokwerda te Gaastmeer.

Bedankt voor:

Blauwkapel: S. C. v. Wijngaarden te Veenendaal. Glanerbrug: W. Kroeze Jr te IJmuiden-Oost. Haamstede (Schouwen): E. v. Asch te Arnhem. Hollandse Veld (Z.O.): K. G. Kwint te Terkaple. Hijkersmilde: J. W. v. d. Does te Vianen. Mastenbroek: D. Hax Hzn. te Puttershoek. Midlum: J. K. Lofvers, cand. te Wieringen. Vreewijk (R'dam): Dr. G. Ph. v. Hertzog te Alblasdardum. Zoerijp: G. C. Postma, Alg. Secr. v. h. Ned. J. V. te Overveen.

Intrede te:

Katwijk aan Zee (als hulpred.): Th. G. Tonnou, Tekst Matth. 9:36-38. Tricht: P. v. d. Staaij, Tekst Hand. 9:6. Oudelande: G. J. Derksen, cand. Tekst Filip. 4:13. Vroomshoop: J. Roodenburg, cand. Tekst Hand. 18:9b en 10a.

Afscheid van:

Purmerland: H. J. v. d. Meulen, Tekst 2 Sam. 12:23.

Overleden:

11 April: Dr. J. Koster, Em. pred. te Hendrik Ido Ambacht, 78 jaar.

Lezers van „De Reformatie", die met zoveel sympathie dit blad ontvangen, wilt ook uw FAMILIE-ADVERTENTIËN ter plaatsing zenden.

Luxe Bakkerij E. BINSBERGEN v.h. P. JUKKENEKKE Noorder Kerkstraat 9. Tel. 361 ZAANDAM Het OUDSTE adres dus het BESTE voor BROOD, KOEK en BANKET Beleefd aanbevelend.

Fa. J. P. HAZEBROEK & Co. ZIEKE 111, DEN HAAG Telefoon 12687 - Giro 36030.

Agent der Stoombooten Dordrecht, Gorinchem, 's-Hertogenbosch, Weert, Helmond en Maastricht en verdere verbindingen met alle plaatsen in Limburg en N.-Brabant

A. BLOKDIJK & ZOON Telef. 10264 - OPGERICHT 1900 Lood- en Zinkwerkers Aanstel van Gas- en Waterleiding Electriciteits Licht-Installaties Sanitaire Artikelen Gasthuisstraat 17, Haarlem

Meubelmakertj Stoffeerdertj Rotterdam H. KAPTEIN Tel. 43885 Blommersdijkshelaan 34b Compleet Meubilering, ook volgens tekening Reparatie aan alle Meubelen Vraagt prijs. Beslist eigen werk

Drogisterij H. KLOOSTER Geapl. Drogist H. de Keijzerplein, 32, Amsterdam Telefoon 20176 levert U alle DROGERIEN, CHEMICALIEN, ZIEKENVERPLEGINGS- EN SCHOONMAAK-ARTIKELLEN. Telefonische orders kunnen direct uitgevoerd worden.

N.V. v.h. FA BERNARD VISMARKE-KOORNBRUGSTEEG TELEF. 479 - LEIDEN ook voor U het aangewezen adres voor Luxe- en Huishoudelijke artikelen

Brandstoffenhandel van H. E. VAN HAASTEREN, Stadhouderslaan No. 2, LEIDEN. Telef. 2162 Postrek. 124857. Beveelt zich beleefd aan voor levering van alle soorten Brandstoffen Accurate Bediening. Billijke Prijzen.

M. N. SPIEKERMAN Begrafnis-onderneming Van Speijkstr. 153, Amsterdam Telefoon 82644 Begrafnissen - Transporten naar alle plaatsen. Zeer billijke tarieven.

LEESBIBLIOTHEEK (A. VAN YPEREN) Rotterdam - Provenierssingel 62 bij het Proveniersplein. Handel in School-, Schrijf-, Teeken- en Kantoorbehoefden. Bind- en Drukwerk. Plaatsing van advertenties in alle bladen. Telef. 42620.

Sigarenmagazijn F. B. SCHUT N. Spiegeltstr. 67, hoek Prinsengracht AMSTERDAM Telefoon 48826 Beleefd aanbevelend.

Amsterdamsche Drogisterij Brinklaan 89 - BUSSUM - Telefoon 175 Wij maken voor U klaar ALLE mogelijke Kruiden, Recepten, uit onberispelijk verschenen aanvoer, tegen billijke prijzen. Beleefd aanbevelend, J. SLAAP.